

Léčivá setkání s koníkem

text: Gabriela Bachárová

Občanské sdružení Provázek vozí za dětmi z kojeneckých ústavů a dětských domovů koně. „Toto zvíře dokáže zmírnit úzkost, dává bezpodmínečnou lásku a nachází cestu k uzavřené dětské duši,“ říká Mia Magenheimová ze sdružení.

Jaroslav Havlín (vlevo) je jedním z dobrovolníků, kteří pomáhají na akcích Provázku.

Děti žijící v ústavní péči mají oproti dětem žijícím v rodině jen malou šanci dostat se do kontaktu se zvířaty. Proto jsme se rozhodli umožnit dětem starším dvou let setkání s koňmi, a to přímo na půdě ústavu,“ vypravuje Mia Magenheimová. „Koně a deprivované děti mají mnoho společného, a také proto si mohou navzájem mnoho dát. Koně jsou podle etologů, kteří se chováním koní zabývají, útečková zvířata, která, když mají z něčeho obavy, nebudou bojovat, ale raději utečou. To samé platí o deprivovaných dětech žijících v ústavních zařízeních,“ vysvětluje.

Cesta k dětské duši

Dětem, které byly často týrané, ať už fyzicky či psychicky, trvá delší dobu, než dokážou navázat kontakt s lidmi, protože

k nim díky svým zážitkům ztratily důvěru. S koňmi ale tyto děti špatné zážitky nemají, a proto pro ně může být navázání kontaktu s těmito zvířaty v mnohém jednodušší. Ke koním se mohou děti chovat přirozeně a často se s nimi cítí bezpečněji než s lidmi. „V našem projektu nemá jít v pravém slova smyslu o terapii, ale především o kontakt malých dětí s těmito velkými nádhernými zvířaty, tedy o léčivá setkání s koňmi,“ shrnuje Mia Magenheimová. „Koník dokáže zmírnit žal, úzkost, bolest, pocit osamocení, dává bezpodmínečnou lásku, učí ovládat emoce, uvádí dítě do reality. Nachází cestu k uzavřené dětské duši.“

Provázek má jednoho koně. Jmenuje se Laik a vede ho Petra Milsimerová. Je velmi klidný a s dětmi má už bohaté zkušenosti.

„Naši ambicí je dostat koníka přímo do prostředí, kde děti žijí. Prožitek se tak zintenzivní a samotný ústav bude pro děti barevnější, dobrodružnější. Vzhledem k tomu, že většina těchto dětí uvidí koně poprvé v životě, dáváme této variantě přednost před vyjížděním dětí do stájí v okolí ústavů. Je totiž potřeba nové podněty dětem zprostředkovávat postupně a s mírou. Je možné, že během tohoto roku získáme možnost návštěvy některé hipoterapeutické stáje nedaleko vybraného ústavu s malými dětmi. V tomto případě bychom dali přednost docházení dětí, aby zde projekt mohl pokračovat v budoucnu i bez nás,“ upřesňuje Mia Magenheimová.

Pomáhám jako dobrovolník

Jaroslav Havlín je jeden z dobrovolníků, kteří s projektem pomáhají. „Účastnil jsem se setkání, kdy se přivezl do dětského domova normální velký dospělý opravdový kůň. A děti, co měly zájem, tedy téměř všechny, se na něm mohly svést,“ popisuje student Českého vysokého učení technického a učitel na průmyslovce. „Odezvu vidím nejen na dětech, které jsou nadšené, když vidí tetu, která nosí vousy, ale i na

sobě. Musím se přiznat, že dříve jsem se děti předškolního věku bál. Takže to pro mne byla i taková výzva. A jsem rád, že teď je to právě naopak. Ale jde především o děti. V dětských domovech je bohužel na jednu tetu dětí poměrně mnoho. Takže ať se snaží jakkoli, nemohou se jednomu dítěti individuálně věnovat celý den. Zde je právě možnost pro dobrovolníky, jak dětem pomoci, a to přátelským individuálním přístupem,“ dodává Jaroslav Havlín.

Koník se k dětem dostává v rámci projektu Léčivá náruč. Tento projekt má více částí, například muzikoterapii. „Rádi bychom poděkovali společnosti Clifford Chance LLP, Nadaci Terezi Maxové a panu Jánú Lehetovi za laskavou podporu projektu Léčivá náruč pro tento rok,“ říká Mia Magenheimová. Více informací o sdružení a také o možnosti dobrovolnické práce najdete na www.provazek.org.

Cestování s hudbou

Dalším z projektů sdružení Provázek je muzikoterapie pro děti z dětských domovů, kterou připravuje profesionální muzikoterapeutka. Za pomoci příběhu děti vstupují do neznámé země, učí se naslouchat, vnímat a poznávat život země, kterou putují prostřednictvím tance, písně a hudby. Pracují s rytmem, pohybem, hlasem, mnoha hudebními nástroji a také se využívají prvky jógy, umění a lidové slovesnosti. Děti tak mohou poznat africké nebo asijské země. Rozšiřují si nejen své obzory, ale také poznávají sami sebe.